

UPDATE Kennisbank Diversiteit en Emancipatie (IDEM Stedelijk expertisecentrum voor integratie, discriminatie en (lhbt-)emancipatie) – februari 2018

TITEL: Slachtoffers van zedenmisdrijven : Een verkenning van de overwegingen voor contact met politie en/of hulpverlening

AUTEUR(S): Bertling, L.

Mack, A.

Vonk, H.

UITGAVE: Amsterdam : Regioplan Beleidsonderzoek, 2017

SAMENVATTING: Dit verkennend onderzoek betreft de factoren en overwegingen die een rol spelen bij volwassenslachtoffers van zedenmisdrijven om het delict wel of niet te melden bij de politie, wel of geen aangifte te doen van het delict en de keuze om wel of geen hulp te zoeken. Uit onderzoek komt nl. naar voren dat het percentage slachtoffers van zedenmisdrijven dat aangifte doet behoorlijk laag is. Er bestaan bovendien aanwijzingen dat de aangiftebereidheid de laatste jaren verder is afgenomen. De volgende vragen staan in dit onderzoek centraal: Welke factoren bepalen of het slachtoffer contact opneemt met politie en/of hulpverleners? Welke behoeften hebben slachtoffers na een zedenmisdrijf en welke contacten hebben zij op welk moment? Welke overwegingen maken slachtoffers ten aanzien van contact zoeken met politie en/of hulpverlening? Hoe ervaren zij het proces bij de politie na het incident? In het onderzoek zijn verschillende bronnen geraadpleegd. In totaal hebben dertig slachtoffers van zedenmisdrijven en vijftien professionals meegewerkt aan een telefonisch interview. Daarnaast is een beknopte internationale literatuurstudie uitgevoerd en zijn geanonimiseerde registraties van de Nationale Politie en een hulpinstantie geanalyseerd. Dit verkennende onderzoek laat zien dat overwegingen en belemmeringen zich afspelen op verschillende niveaus die elkaar bovendien beïnvloeden. Zohangen overwegingen van slachtoffers samen met hun persoonlijke situatie (zoals het ervaren van ernstige klachten, het hebben van kinderen, verwachtingen t.a.v. het resultaat van politiecontact of hulpverlening), kenmerken van het delict (zoals het type delict en de relatie met de dader), hun directe sociale omgeving (zoals het al dan niet ontvangen van sociale steun en advies), hun culturele achtergrond en de maatschappij als geheel (via percepties t.a.v. slachtofferschap). Aspecten die maken dat slachtofferstot aangifte overgaan en/of hulpverlening inschakelen lijken daarbij met name van toepassing te zijn in het geval de dader een vreemde is van het slachtoffer. Voor slachtoffers bij wie de dader een bekende is van het slachtoffer, is het zoeken van hulp en het doen van aangifte (nog) moeilijker. Juist slachtoffers bij wie de pleger een bekende is, zijn in de meerderheid als het gaat om zedenslachtoffers volgens onder andere De Haas (2012). Deze complexiteiten maken het belangrijk om als samenleving slachtoffers van zedendelicten te ondersteunen in het proces om aangifte te doen of hulp te zoeken.

LINK: https://www.wodc.nl/binaries/2712_Volledige_Tekst_tcm28-273201.pdf

TREFWOORDEN: Strafrecht

Intimidatie

Seksualiteit

Vrouwen

Discriminatie
CODE: 175.17

TITEL: Hoe betrek je mensen met een lichtverstandelijke beperking in het gemeentelijk beleidsproces?

AUTEUR(S): Lucassen, A.

Nourozi, S.

UITGAVE: Utrecht : Movisie, 2018

SAMENVATTING: Overzicht met 11 inspirerende instrumenten om mensen met een licht verstandelijke beperking een stem te geven in het gemeentelijk beleidsproces

.Mensen met een licht verstandelijke beperking (LVB) weten zelf het beste waarzij tegenaan lopen. Daarom is het belangrijk dat zij hun stem laten horen. Veelgemeenten worstelen met de vraag hoe ze deze groep betrekken bij beleid en hun ervaringen inbrengen. Deze waaier is gemaakt om u te inspireren om mensen met een LVB een stem te geven. Deze instrumentenwaaier bevat 11 uiteenlopende instrumenten voor mensen met een LVB, hun ondersteuners, beleidsmakers en cliënten- en adviesraden om mensen met een LVB te betrekken bij beleid. Ontmoeting en dialoog zijn in deze instrumenten het uitgangspunt, maar de een is een onderzoeksinstrument, de ander een spelvorm of training. Per instrument is in de beschrijving aangegeven waar de focus ligt. De partners die hieraan mee hebben gewerkt zijn: Stichting Prisma Amsterdam, LFB, Leder(in), Stichting ABRI, LSR, Zorgbelang Gelderland Cliëntenbelang Amsterdam, Disability Studies NL en Gemeente Almere.

LINK: [https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/11-inspirerende-instrumenten-lvb-stem-geven%20\[MOV-13743483-1.0\].pdf](https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/11-inspirerende-instrumenten-lvb-stem-geven%20[MOV-13743483-1.0].pdf)

TREFWOORDEN: Gehandicapten

Overheidsbeleid

Gemeentelijke overheid

Participatie

CODE: 329.18

TITEL: Jezelf zijn in het verpleeghuis : Intimiteit, seksualiteit en diversiteit onder bewoners van verpleeg- en verzorgingshuizen

AUTEUR(S): Kuyper, L.

Verbeek-Oudijk, D.

Campen, C. van

UITGAVE: Den Haag : Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP), 2018

SAMENVATTING: Onderzoek naar intimiteit, seksualiteit en diversiteit onder bewoners van verpleeg- en verzorgingshuizen. Dit rapport is gebaseerd op het OII-onderzoek dat tussen april 2015 en april 2016 werd uitgevoerd door het SCP samen met het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Dit onderzoek ging over personen van 55 jaar en ouder woonachtig in een verpleeg- of verzorgingshuis. Het CBS heeft steekproefsgewijs verpleeg- en verzorgingshuizen in heel Nederland geselecteerd. Binnen elke instelling werden zes tot acht bewoners willekeurig gekozen en gevraagd om deel te nemen aan de enquête. In het onderzoek kwamen ouderen zelf aan het woord over hun leefsituatie, hun ervaringen met de zorg en hun kwaliteit van leven. Bij dat laatste thema zijn ook een aantal vragen gesteld over partnerrelaties, behoefte aan intimiteit, seksuele oriëntatie en opvattingen over diversiteit en homoseksualiteit. Alleen de bewoners die wel zelf in staat waren deel te nemen, hebben de vragen over intimiteit en seksualiteit gekregen (n =

958; 55% van de totale steekproef). Geconcludeerd wordt onder meer dat een op de zeven ondervraagde bewoners van verpleeghuizen en verzorgingshuizen (15%) mist romantisch of seksueel contact. Dat percentage ligt op 25% onder mannen en 85% bij vrouwen. Daarentegen mist 82% dit type contact niet. Het gemis aan romantisch of seksueel contact hangt samen met een negatievere ervaren kwaliteit van leven: bewoners die het missen, zijn minder gelukkig, eenzamer, hebben meer psychische problemen, ervaren minder levenslust en zijn ook minder tevreden met het leven. Bijna de helft van de bewoners ervaart voldoende privacy om romantisch of seksueel intiem te zijn, 14% ervaart deze ruimte juist niet. Ouderen in verpleeghuizen en verzorgingshuizen ervaren ruimte voor diversiteit en het zichzelf kunnen zijn. De overgrote meerderheid (82%) heeft het idee zichzelf te kunnen zijn (3% vindt van niet) en 91% heeft het idee dat hun levensovertuiging gerespecteerd wordt in de instelling (1% vindt van niet). Ondervraagde LHB bewoners ervaren dezelfde ruimte als heteroseksuele bewoners, terwijl ouderen met een migrantenachtergrond minder ruimte voor diversiteit ervaren dan autochtone ouderen. Ook met homoseksueel of lesbisch personeel zou de meerderheid van de ondervraagde bewoners geen moeite hebben: 73% vindt dat niet vervelend, 10% vindt dat wel vervelend. Van de ondervraagde LHB bewoners heeft 70% het idee dat ze hier open over kunnen zijn in hun instelling, terwijl 14% denkt dat dat niet kan. De ervaren kwaliteit van leven verschilt niet tussen LHB en heteroseksuele bewoners: beide groepen rapporteren dezelfde niveaus van psychische problemen, eenzaamheid, geluk, levenslust en tevredenheid met het leven. Zij hebben ook in dezelfde mate het gevoel dat verzorgenden hen serieus nemen en dat ze dingen in vertrouwen aan hen kwijt kunnen. Ook voelen ondervraagde LHB bewoners zich niet onveiliger dan heteroseksuele bewoners en hebben zij geen groter gemis aan romantisch en seksueel contact.

LINK: <https://www.scp.nl/dsresource?objectid=ddd4c4c9-b954-4cd9-9871-3aca278a0f6e&type=org>

TREFWOORDEN: Ouderen

Homoseksualiteit

Biseksualiteit

Verpleging

Seksualiteit

Etnische minderheden

CODE: 176.18

TITEL: Arbeidsmarkt en politie : Een verkenning van de wervingskansen

UITGAVE: S.L. : Dienst HRM politie, 2017

SAMENVATTING: Het rapport beschrijft ontwikkelingen in het wervingsbeleid bij de politie. Het vraagt daarbij aandacht voor het verhogen van de in- en doorstroom en behoud van alle vormen van diversiteit. Het rapportage 'Arbeidsmarkt en politie' is tot stand gekomen door literatuurstudie en kwantitatieve en kwalitatieve analyses/onderzoeken. Recente literatuur over de arbeidsmarkt, de doelgroepen en aanverwante onderwerpen is geraadpleegd en verwerkt. Daarnaast is er geput uit de inzichten van een aantal recent uitgevoerde onderzoeken onder IT-professionals, Turkse, Marokkaanse, Surinaamse en Antilliaanse Nederlanders in de leeftijd van 15 tot en met 35 jaar en (potentiële) sollicitanten. Tot slot zijn data uit Statline van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) geanalyseerd om factsheets op te stellen die inzicht verschaffen in de (beroeps)bevolking en daarmee het potentieel per eenheid. De rapportage is opgedeeld in een aantal themahoofdstukken die inzicht geven in belangrijke ontwikkelingen in de samenleving, op de arbeidsmarkt en in het vakgebied recruitment. In de

themahoofdstukken wordt stilgestaan bij de belangrijkste doelgroepen voor de politie: hoogopgeleiden, personen met een dubbele culturele achtergrond, IT-professionals en geïnteresseerden in een politieopleiding. Daarnaast bevat de rapportage een aantal 'intermezzo's' waarin kort een aantal relevante onderwerpen wordt uitgelicht.

LINK: <https://www.politieacademie.nl/kennisenonderzoek/kennis/mediatheek/PDF/93676.PDF>

TREFWOORDEN: Werving & selectie

Politie-dienst

Etnische minderheden

Diversiteitsbeleid

Arbeid - Werkgelegenheid

CODE: 361.17

TITEL: Werkenden met een chronische ziekte of beperking waarderen hun werk met een 7,4.

Factsheet

AUTEUR(S): Putter, I. de

Boeije, H.

UITGAVE: Utrecht : Nivel, 2017

SAMENVATTING: In deze factsheet wordt nagegaan hoe tevreden de werkenden met een chronische ziekte of beperking zijn en welke factoren hiermee samenhangen. De volgende vragen worden in deze factsheet beantwoord: Hoe tevreden zijn werkenden met een chronische ziekte of beperking met hun werk? Welke werk- en gezondheidskenmerken houden verband met de tevredenheid met het werk van werkenden met een chronische ziekte of beperking? Wat hebben minder tevreden werkenden met een chronische ziekte of beperking nodig om het werk naar volle tevredenheid uit te voeren? Voor het beantwoorden van deze vragen is gebruik gemaakt van gegevens uit het Nationaal Panel Chronisch zieken en Gehandicapten. Werknemers met een chronische ziekte of beperking zijn bijna net zo tevreden met hun werk als de werkenden in de algemene bevolking. Zij waarderen hun werk gemiddeld met een 7,4. Zij zijn daarmee bijna net zo tevreden als de werkenden in de algemene bevolking (7,7 in 2015, CBS Statline). De tevredenheid van werknemers met een chronische ziekte of beperking hangt zowel samen met hun gezondheidstoestand als met werkkenmerken, zoals de mate waarin het werk lichamelijke inspanning is en het al dan niet werken op het niveau van de opleiding. Sommige werkenden zouden daarom minder belastend werk willen, terwijl anderen juist op zoek zijn naar meer uitdaging. Het is belangrijk dat werkgevers en werknemers met elkaar in gesprek gaan over de tevredenheid met het werk. Hiermee kan voortijdig werkuitval worden voorkomen.

LINK:

https://www.nivel.nl/sites/default/files/bestanden/factsheet_arbeid_tevredenheid_van_mensen_m_et_chronische_ziekte.pdf

TREFWOORDEN: Arbeid - Werkgelegenheid

Gehandicapten

Werkvloer

CODE: 433.17

TITEL: Verkenning intimiteit en seksualiteit in de ouderenzorg

AUTEUR(S): Nap, H.H.

Lukkien, D.

Sijkerbuijk, S.

UITGAVE: Utrecht : Vilans, 2016

SAMENVATTING: Verkennend onderzoek gedaan naar de problematiek rondom intimiteit en seksualiteit in de ouderenzorg. Door middel van deskresearch en interviews met zorgprofessionals is onder andere geïnventariseerd in welke mate medewerkers in de zorg toegerust zijn om het thema bespreekbaar te maken en welke kennis en tools beschikbaar zijn. Geconcludeerd wordt dat er weinig kennis is en dat de bestaande onderzoeken vooral gaan over het perspectief van zorgverleners op seksualiteit, intimiteit en diversiteit. De opvattingen en ervaringen van bewoners zelf komen niet aan bod. Aanbevolen wordt om het perspectief van de bewoners op seksualiteit, intimiteit en diversiteit in onderzoek te betrekken, omdat dit type onderzoek nodig is om goede richtlijnen en opleidingsmogelijkheden voor personeel vorm te geven.

LINK:

<https://www.rijksoverheid.nl/binaries/rijksoverheid/documenten/rapporten/2016/12/01/verkenning-intimiteit-en-seksualiteit-in-de-ouderenzorg/verkenning-intimiteit-en-seksualiteit-in-de-ouderenzorg.pdf>

TREFWOORDEN: Ouderen
Ziekenhuizen & instellingen
Homoseksualiteit
Verpleging
Seksualiteit
CODE: 176.16

TITEL: Sociale (wijk)teams opnieuw uitgelicht : Derde landelijke peiling onder gemeenten (zomer 2017)

AUTEUR(S): Arum, S. van
Schoorl, R.

Enden, T. van den

UITGAVE: Utrecht : Movisie, 2018

SAMENVATTING: Derde peiling onder gemeenten naar de stand van zaken rondom sociale wijkteams.

Vanaf 1 januari 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor diverse gedecentraliseerde rijkstaken die samenhangen met de invoering van de Participatiewet, de Jeugdwet en de nieuwe Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Sociale (wijk)teams zijn voor veel gemeenten hét middel om vorm te geven aan de decentralisaties in de zorg- en welzijnssector. Sociale wijkteams kunnen op verschillende manieren worden ingericht. Zo kunnen er teams zijn voor specifieke doelgroepen zoals ouderen, jeugd of multiprobleemgezinnen, maar ook teams die bijvoorbeeld alleen enkelvoudige zorgvragen oppakken. Deze peiling is uitgevoerd in de zomer van 2017. Het is een vervolg op een peiling die in het najaar van 2014 en van najaar 2016 werden gehouden. Deze derde peiling is uitgevoerd door middel van een vragenlijst die in eind juni 2017 door de VNG als digitale enquête verspreid is onder alle 388 Nederlandse gemeenten. Uiteindelijk hebben 242 gemeenten deelgenomen aan deze derde peiling. Van de 242 deelnemende gemeenten geeft 83 procent (201 gemeenten) aan dat zij een of meerdere sociale (wijk)teams hebben. Dit is een lichte daling ten opzichte van de peiling in 2015. Eind 2015 geeft nog 87 procent van de 234 deelnemende gemeenten aan met (wijk)teams te werken. Het aantal (wijk)teams per gemeente verschilt. Van slechts een of twee teams in verschillende gemeenten tot een gemeente met 17 teams. Het gemiddelde aantal teams is 2,79. G32-gemeenten hebben gemiddeld acht teams en overige (middelgrote tot kleine) gemeentengemiddeld twee teams. Uitbreiding: 77 procent denkt dat het aantal teams in hun gemeente gelijk blijft. Tien procent denkt dat het aantal (wijk)teams toeneemt en drie

procent dat het aantal afneemt. In de meestegevallen komt de afname voort uit de wens om jeugdteams en teams voor volwassenen samente voegen. Doel: De belangrijkste beleidsdoelstellingen: passende zorg en ondersteuning (maatwerk) (64procent). Integrale aanpak van multiproblematiek (44 procent) en het vergroten van de zelfredzaamheid van burgers (39 procent).

LINK: [https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Sociale-wijkteams-opnieuw-uitgelicht-2018%20\[MOV-13719898-1.2\].pdf](https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Sociale-wijkteams-opnieuw-uitgelicht-2018%20[MOV-13719898-1.2].pdf)

TREFWOORDEN: Welzijnswerk

Gemeentelijke overheid

Overheidsbeleid

Kinderbescherming

Maatschappelijk werk

CODE: 329.18

TITEL: Monitor gemeentelijke (Wmo) adviesraden Sociaal Domein die lid zijn van de Koepel Adviesraden Sociaal Domein

AUTEUR(S): Panhuijzen, B.

Lucassen, A.

UITGAVE: Utrecht : Movisie, 2017

SAMENVATTING: Monitor gemeentelijke (Wmo) adviesraden Sociaal Domein die lid zijn van de Koepel Adviesraden Sociaal Domein. Onderzoek naar de stand van zaken rond de (Wmo) adviesraden. Zo wordt een beeld gegeven van de volgende zaken: (1) Hoe is op dit moment de verhouding Wmo-raden en brede adviesraden sociaal domein?; (2) Welke kenmerken hebben de huidige raden qua focus, samenstelling, deskundigheid en samenwerking met de gemeente?; (3) Op welke wijze en in welke mate worden de adviesraden gefaciliteerd door hun gemeente? (4) Welke organisatorische en inhoudelijke aandachtspunten zien de raden voor de toekomst? Zowel binnen hun eigen raad als naar de partners op het speelveld?; (5) Welke wensen en aandachtspunten hebben adviesraden naar de toekomst m.b.t. ondersteuning vanuit de landelijke Koepelorganisatie. Begin 2017 is een digitale vragenlijst uitgezet onder de leden van de Koepel Adviesraden Sociaal Domein. Met als centrale thema's de huidige stand van zaken onder (Wmo) adviesraden, de omvang en de wijze waarop adviesraden door hun gemeente worden gefaciliteerd en aandachtspunten voor de toekomst. 100 adviesraden gaven respons. De resultaten geven een beeld van de wensen en uitdagingen voor de toekomst van de lokale adviesraden en de behoefte aan ondersteuning vanuit de Koepelorganisatie. De belangrijkste aandachtspunten lichten wij hieronder uit. Veel raden zijn op dit moment bezig met het leggen van een nieuwe basis. Hierdoor ontstaat er meer ruimte voor doorontwikkeling op de gebieden als; inzet van ervaringsdeskundigheid, omgaan met regionalisering, de verbinding met andere partijen, signalen ophalen bij de achterban en de onafhankelijk positie bewaken.

LINK: [https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Monitor-gemeentelijke-Wmo-adviesraden-sociaal-domein%20\[MOV-12878469-1.1\].pdf](https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Monitor-gemeentelijke-Wmo-adviesraden-sociaal-domein%20[MOV-12878469-1.1].pdf)

TREFWOORDEN: Gemeentelijke overheid

Overheidsbeleid

Gehandicapten

Adviesorganen overheid

CODE: 329.17

TITEL: De Wmo 2015 in praktijk : De lokale uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning

AUTEUR(S): Ham, L. van der

Draak, M. den

Mensink, W.

Schyns, P.

Berg, E. van den

UITGAVE: Den Haag : Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP), 2018

SAMENVATTING: Onderzoek naar de uitvoering van de Wmo 2015 in de lokale praktijk. Het gaat zowel over de invulling van het lokale Wmo-beleid door gemeenten als over de uitvoering daarvan door de diverse partijen in het veld en over de ervaringen van betrokkenen. Vele partijen zijn betrokken bij de Wmo 2015 en ieder van hen heeft een eigen perspectief. De onderzoekers spraken in zes gemeenten daarom met een grote groep verschillende respondenten: beleidsmedewerkers, Wmo-coördinatoren, Wmo-consulenten, aanbieders van zorg en ondersteuning, hulpverleners en ondersteuners, zorgverzekeraars, belangenbehartigers, burgerinitiatieven en Wmo-cliënten (of hun mantelzorgers). Daarnaast zijndoor middel van een enquête op landelijke schaal gegevens verzameld over gemeentelijk beleid en ervaringen van gemeenten. Het rapport beschrijft dat bij aanvang van de Wmo 2015 gemeenten vooral bezig zijngeweest met het organiseren van de overgang en het waarborgen van continuïteit van ondersteuning. Na de eerste twee jaren komt langzamerhand ruimte voor vernieuwing. Gemeenten hebben de Wmo 2015 op vele verschillende manieren ingericht en een grote groep verwacht in de nabije toekomst nog wijzigingen door te voeren. De uitgangspunten van de Wmo 2015 worden breed gedragen onder de betrokken partijen, maar bij de uitwerking in de praktijk loopt men tegen knelpunten aan. De Wmo 2015 heeft een positieve impuls gegeven aan de samenwerking tussen de diverse partijen, al zijn er ook de nodige belemmeringen voor integrale dienstverlening en onderlinge afstemming. Het zicht op resultaten van de Wmo 2015 is in gemeenten vaak (nog) beperkt. Sinds 1 januari 2015 is de langdurige zorg en ondersteuning in Nederland anders ingericht. Op verzoek van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) voert het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) over de periode 2015 tot en met 2017 de landelijke evaluatie uit van de Hervorming Langdurige Zorg (HLZ). In het kader van de HLZ-evaluatie zullen diverse deelrapporten verschijnen. Dit is een van die deelrapporten.

LINK: <https://www.scp.nl/dsresource?objectid=0001a18d-45f7-4b2b-8b93-1f06729bc13c&type=org>

TREFWOORDEN: Gemeentelijke overheid

Overheidsbeleid

Gehandicapten

Participatie

CODE: 329.18

TITEL: Stemrecht in het echt : Onderzoek naar de toegankelijkheid van verkiezingen voor mensen met een beperking

UIT: Handicap & Recht, : Jaargang 2, november 2017

AUTEUR(S): Hoegen Dijkhoef, J.L.

UITGAVE: 2017

SAMENVATTING: Dit artikel doet verslag van een onderzoek naar de ervaren toegankelijkheid van de Tweede Kamerverkiezingen van 15 maart 2017 voor mensen met een beperking. Het gaat om het onderzoek "Toegankelijkheid Tweede Kamerverkiezing 2017 voor mensen met een beperking : Hindernissen én oplossingen" van Nivel. Mensen met een beperking ervaren de nodige obstakels bij het uitoefenen van hun stemrecht

bij verkiezingen blijkt uit dit onderzoek dat is uitgevoerd in opdracht van het College voor de Rechten van de Mens, toezichthouder op de naleving van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap. Ruim duizend mensen met een lichamelijke, visuele of verstandelijke beperking of psychische aandoening werden ondervraagd naar hun ervaringen omtrent de toegankelijkheid van de Tweede Kamerverkiezingen van 15 maart 2017. Met name mensen met een visuele en/of een verstandelijke beperking ervaren moeilijkheden. Zo heeft twee derde van de blinden en slechtzienden moeite om het stembiljet in te vullen. Mensen met een verstandelijke beperking ervaren de nodige problemen in de voorbereiding op het stemmen en met het stembiljet. Daarnaast willen zij graag geholpen worden in het stembiljet. Het College beveelt aan om het stembiljet aan te passen en te blijven investeren in de ontwikkeling van alternatieve stemmethodes. Het College pleit er ook voor om hulp in het stembiljet toe te staan voor mensen met een verstandelijke beperking, waar dat nu alleen voor mensen met een lichamelijke beperking is toegestaan. Of het nieuwe kabinet daar iets aan doet bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2018, lijkt niet waarschijnlijk.

LINK: https://www.bjutijdschriften.nl/tijdschrift/henr/2017/2/HenR_2468-9335_2017_001_002_005

TREFWOORDEN: Gehandicapten

Verkiezingen

Stemgedrag

Discriminatie

CODE: 331.17

TITEL: Wijkteam voor álle doelgroepen effectief : Een diversiteitskader met praktische tips

AUTEUR(S): Bellaart, H.

Hamdi, A.

Day, M.

Achahchah, J.

UITGAVE: Utrecht : Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS) - Verwey Jonker Instituut , 2018

SAMENVATTING: Dit document is een zogenaamd diversiteitskader :een totaalpakket voor wijkteams en gemeenten om het aanbod van wijkteams optimaal te laten aansluiten bij de diversiteit aan bewoners in de wijken. Het is een interactieve pdf : een hulpmiddel om afhankelijk van de lokale situatie en ambities een eigen groeimodel op te stellen. Aan de hand van vijf bouwstenen (de werkwijze, de competenties van medewerkers, de teamsamenstelling, de samenwerking met informele netwerken in de gemeente en het proces) geven onderzoekers voorbeelden en praktische tips om in haalbare stappen toe te werken naar een meer diversiteitssensitieve hulpverlening. Het document is gemaakt omdat bewoners met een migratieachtergrond die hulp nodig hebben de weg naar wijkteams vaak slecht te vinden. Andersom worstelen wijkteams met het effectief bereiken van deze bewoners. Gebrek aan kennis en maatwerk, maar ook schaamte en onbekendheid met hulpverlening spelen hierbij een rol.

LINK: <https://www.kis.nl/sites/default/files/bestanden/Publicaties/diversiteitskader-wijkteams.pdf>

TREFWOORDEN: Hulpverlening

Maatschappelijk werk

Buurtwerk

Etnische minderheden

Interculturaliseringsproces

CODE: 542.18

TITEL: 'Mind the gap': barrières en mogelijkheden voor de arbeidsparticipatie van vluchtelingenvrouwen

AUTEUR(S): Razenberg, I.

Kahmann, M.

Gruijter, M. de

UITGAVE: Utrecht : Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS) - Verwey Jonker Instituut , 2018

SAMENVATTING: Verkennend onderzoek naar vrouwelijke vluchtelingen ondersteund kunnen worden bij het vinden van werk zodat zij evenveel kans op werk krijgen als mannelijke vluchtelingen. Deze vraag is tot nu toe onderbelicht gebleven in het Van de vluchtelingen die het gelukt zijn om werk te vinden, is maar een klein deel vrouw. Mannen krijgen ook vaker ondersteuning van gemeenten. Dit verkennende onderzoek laat zien welke redenen er zijn dat juist vrouwen lastiger aan het werk komen. Voor dit onderzoek is een literatuurstudie uitgevoerd en werden interviews gehouden met 19 betrokkenen op het terrein van integratie en participatie van vrouwelijke vluchtelingen en migranten. Voorts werden 'good practices' in kaart gebracht. Het onderzoek legt zowel interne als externe belemmeringen bloot die vrouwelijke vluchtelingen op weg naar arbeid ondervinden. Interne belemmeringen liggen bij de vrouw zelf : een traditioneel rolpatroon, een lagere opleiding, weinig werkervaring. geen netwerk en psychische gezondheid. De externe factoren liggen bij de begeleiding van deze vrouwen. Volgens het rapport lopen de vrouwen het risico dat hun traject bij de gemeente vroegtijdig wordt onderbroken of dat zij helemaal geen begeleiding ontvangen, omdat hun man een baan vindt of de begeleiding zich op de meest kansrijke persoon binnen het gezin richt. Ook zijn de vrouwen vaak nareizigers die later dan de man beginnen met het traject. Onderzoek besluit met vijf aanbevelingen.

LINK: <https://www.kis.nl/sites/default/files/bestanden/Publicaties/barrieres-mogelijkheden-arbeidsparticipatie-vluchtelingenvrouwen.pdf>

TREFWOORDEN: Vluchtelingen

Arbeid - Werkgelegenheid

Vrouwen

Arbeidsbemiddeling

Werkgelegenheidsbevordering

Etnische minderheden

CODE: 432.18

TITEL: Van perceptie naar feit : Asielzoekers en buurtcriminaliteit

AUTEUR(S): Achbari, W.

Leerkes, A.

UITGAVE: Den Haag : Ministerie van Justitie en Veiligheid - Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatiecentrum (WODC), 2017

SAMENVATTING: Onderzoek naar asielzoekers en criminaliteit. In dit rapport staan de volgende twee hoofdvragen centraal : (1) In hoeverre zijn de aard en omvang van de criminaliteit onder de huidige groepen asielmigranten vergelijkbaar met de patronen onder groepen die in het verleden in Nederland asiel hebben aangevraagd?; (2) In hoeverre heeft de aanwezigheid van een locatie van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) in een buurt gevolgen voor de mate waarin reguliere buurtbewoners en overige reguliere gebruikers van de buurt (passanten en bedrijven) er het slachtoffer worden van criminaliteit? In het kader van deze studie zijn uitgebreide statistische analyses verricht op het

gebied van (a) ouderschap onder asielmigranten die volgens de Gemeentelijke BasisAdministratie (GBA) op een COA-locatie woonden en onder de reguliere bevolkingen (b) slachtofferschap van criminaliteit in de buurt onder reguliere Nederlandse ingezetenen. Voor beide typen analyses is gebruikgemaakt van microdata van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). De analyses hebben steeds betrekking op de jaren 2005, 2010 en 2015 en – bij een deel van de analyses – ook op de tussenliggende jaren 2011, 2012, 2013 en 2014. Het onderzoek concludeert dat de veiligheid in een buurt niet achteruit gaat na de komst van een opvanglocatie voor asielzoekers. Buurtbewoners lopen niet meer risico slachtoffer te worden van een misdrijf. Het onderzoek toont voorts aan dat in de onderzochte jaren 2005, 2010 en 2015 het percentage asielzoekers dat wordt verdacht van criminaliteit hoger ligt dan het gemiddelde percentage onder de reguliere bevolking. Deze oververtegenwoordiging wordt grotendeels verklaard door de afwijkende leeftijds- en geslachtssamenstelling van de asielzoekers die in de onderzochte periode in COA-locaties verbleven, in vergelijking met de reguliere bevolking. Relatief veel asielzoekers uit deze groep zijn namelijk alleenstaande, jonge mannen die verkeren in een naar verhouding zwakke sociaal-economische positie.

LINK: https://www.wodc.nl/binaries/Cahier%202017-16_2750_Volledige%20tekst_v2_tcm28-299890.pdf

TREFWOORDEN: Criminaliteit

Vluchtelingen

Opvangcentra

CODE: 162.17

TITEL: The group process of bullying: developmental, methodological, and social -cognitive perspectives

AUTEUR(S): Pouwels, J.L.

UITGAVE: 2018

SAMENVATTING: Dissertation Radboud University Nijmegen. In this dissertation, peer victimization was placed in the context of the group process of bullying by examining six bullying participant roles. Part 1 focuses specifically on children's experiences of peer victimization. Part 2 focuses on all six bullying participant roles (bully, victim, assistant, reinforcer, defender, and outsider). In both parts, this study covers three themes: measurement, development, and social cognitions. First, understanding a developmental phenomenon implies that we are able to measure it. Different methods have been used to measure youths' involvement in peer victimization and the bullying participant roles. The first goal of this dissertation was to address the measurement of peer victimization and the participant roles by examining the concordance between different methods. Second, children's social experiences in early childhood form the basis for their social and emotional functioning later in childhood and adolescence. Despite the importance of early childhood functioning, little is known about the development of peer victimization and its socio-emotional adjustment from early life on. In addition, youths' motives to be involved in bullying may change over time and the power imbalance associated with bullying plays a more prominent role in adolescence than in childhood. It is unknown whether these changes are reflected in the social profiles of the participant roles in adolescence, as most studies on the participant roles have focused on middle childhood and early adolescence. Therefore, the second goal of this dissertation was to provide a developmental perspective on socio-emotional adjustment associated with peer victimization

and the bullying participant roles. Third, I am addressing why children behave in certain ways in bullying situations. The mechanisms underlying children's behaviors in bullying situations may be found in their social cognitions. Therefore, the third goal of this dissertation was to address the social cognitions of victims and the bullying participant roles.

LINK: <http://repository.ubn.ru.nl/bitstream/handle/2066/179706/179706.pdf?sequence=1>

TREFWOORDEN: Pesten

VO - Voortgezet onderwijs

Leerprogramma NL

Basisonderwijs (Primair-)

CODE:

TITEL: Werkend leren als opstap naar werk voor vluchtelingen : Handreiking voor de begeleiding van vrijwilligerswerk, (taal)stages en werkervaringsplaatsen

AUTEUR(S): Booijink, M.

Stavenuiter, M.

Taouanza, I.

UITGAVE: Utrecht : Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS) , 2017

SAMENVATTING: Handreiking. Vluchtelingen worden van alle kanten gestimuleerd om vrijwilligerswerk te doen. Dat begint al in de opvang. Vrijwilligerswerk wordt voor hen gezien als manier om bij te dragen aan de samenleving en in contact te komen met Nederlanders, maar ook om de kans op toekomstige arbeidsparticipatie te vergroten. In de praktijk blijkt dat vrijwilligerswerk, maar ook (taal)stages en werkervaringsplaatsen echter niet altijd functioneren als een zinvolle opstap naar betaald werk. Daarom heeft KIS in de handreiking *Werkend leren als opstap naar werk voor vluchtelingen* vier praktijken van werkend leren naast elkaar gelegd om een antwoord te formuleren op de vraag hoe vrijwilligerswerk voor vluchtelingen zo kan worden ingericht dat er daadwerkelijk sprake is van werkend leren. De handreiking is bedoeld voor begeleiders van vluchtelingen die aan de slag gaan met een vorm van werkend leren. Ook biedt het waardevolle informatie voor gemeenten of organisaties die een werkendlerenproject voor vluchtelingen willen opstarten. Naast de handreiking is ook het Evaluatie-instrument *Werkend leren door vluchtelingen* ontwikkeld. Dit instrument bevat materiaal voor de deelnemer, praktijk – en trajectbegeleider om het werkendlerentraject (tussentijds) te monitoren en te evalueren. Het eerste hoofdstuk geeft een inleiding op werkend leren: wat is het, wat zijn de overeenkomsten en verschillen tussen de verschillende vormen van werkend leren, wie vormen de doelgroep, welke doelen kun je ermee behalen en hoe start je een werkendlerenproject? Ook introduceren we de vier praktijken waarop deze handreiking gebaseerd is, namelijk: de PiëzoMethodiek, Startbaan, Vluchtelingen Investeren in Participeren (VIP), en NVA-werktrajecten. Het tweede hoofdstuk geeft handreikingen voor begeleiders van werkendlerentrajecten, als houvast voor het hele traject: van de voorbereidende fase tot de plaatsing, evaluatie en follow-up. In de tekst staan vele aansprekende voorbeelden en tips uit de praktijk. Daarnaast zijn er ondersteunende hulpmiddelen opgenomen zoals checklists en richtlijnen om de competenties in kaart te brengen, tot een ontwikkelingsplan te komen en het traject te evalueren. Hierbij is gebruikgemaakt van de materialen van *Erkenningverworven competenties voor vrijwilligers*. In het derde hoofdstuk wordt op basis van de ervaringen in de vier praktijken een samenvatting gegeven van de werksame mechanismen van werkend leren.

LINK: https://www.kis.nl/sites/default/files/bestanden/Publicaties/werkend_leren_handreiking.pdf

TREFWOORDEN: Vrijwilligerswerk
Vluchtelingen
Werkgelegenheidsbevordering
Inburgering
CODE: 162.17

TITEL: Evaluatie-instrument Werkend leren door vluchtelingen : Vrijwilligerswerk, (taal)stages en werkervaringsplaatsen als opstap naar werk

AUTEUR(S): Booijink, M.
Stavenuiter, M.
Taouanza, I.

UITGAVE: Utrecht : Kennisplatform Integratie & Samenleving (KIS), 2017

SAMENVATTING: Dit evaluatie-instrument is bedoeld om werkendlerentrajecten te evalueren. Bij werkend leren wordt het 'werken' gecombineerd met, en staat het in dienst van, het 'leren'. Daarbij gaat het erom werkervaring op te doen en nieuwe werknemersvaardigheden te leren als opstap naar betaald werk. Vluchtelingen kunnen op uiteenlopende manieren aan de slag gaan met werkend leren, bijvoorbeeld in vrijwilligerswerk, (taal)stages of op werkervaringsplekken. In de praktijk blijkt dat vrijwilligerswerk, maar ook (taal)stages en werkervaringsplaatsen voor vluchtelingen niet altijd functioneren als een zinvolle opstap naar betaald werk. Daarom heeft KIS recent vier praktijken van werkend leren naast elkaar gelegd om een antwoord te formuleren op de vraag hoe vrijwilligerswerk voor vluchtelingen zo kan worden ingericht dat er daadwerkelijk sprake is van werkend leren. Naast de handreiking Werkend Leren als opstap naar werk voor vluchtelingen is het Evaluatie-instrument Werkend leren door vluchtelingen ontwikkeld. Dit instrument bevat materiaal voor de deelnemer, praktijk – en trajectbegeleider om het werkendlerentraject (tussentijds) te monitoren en te evalueren.

LINK: https://www.kis.nl/sites/default/files/bestanden/Publicaties/werkend_leren_evaluatie-instrument.pdf

TREFWOORDEN: Vrijwilligerswerk
Werkgelegenheidsbevordering
Vluchtelingen
Arbeid - Werkgelegenheid
Inburgering
CODE: 162.17

TITEL: Het recht op vrijheid. Vreemdelingendetentie : het ultimatum remedium-beginsel

UITGAVE: Amsterdam : Amnesty International - Afdeling Nederland, 2018

SAMENVATTING: Onderzoek naar de mensenrechtelijke aspecten van vreemdelingendetentie in Nederland. Het onderzoek richt zich allereerst op de vraag of het Nederlandse beleid wel voldoet aan het ultimatum remedium-beginsel. Dit beginsel vraagt immers om uiterste terughoudendheid bij het toepassen van vreemdelingendetentie. In ieder individueel geval moet noodzakelijkheid en de proportionaliteit van de detentie vaststaan. Centrale vraag is : In hoeverre is het ultimatum remedium -beginsel geborgd bij het besluitvormingsproces rond vreemdelingendetentie en wat kan er gedaan worden om detentie gedurende deze eerste fase te voorkomen of te beperken? Voor dit rapport is gebruikgemaakt van informatie uit eerdere onderzoeken, jurisprudentie en artikelen in juridische vakbladen. Daarnaast zijn gesprekken gevoerd met beleidsmakers bij het ministerie van Veiligheid en Justitie, regievoerders en uitvoerend ambtenaren bij de Dienst Terugkeer en Vertrek, Hulppofficieren van Justitie, personeel van detentiecentra, advocaten,

een rechter en maatschappelijkeorganisaties zoals VluchtelingenWerk, het Meldpunt Vreemdelingendetentie van de Stichting LOS, INLIA en Defence for Children. Hoofdconclusie van het rapport is dat het ultimatum remedium-beginsel nog steeds onvoldoende is geborgd bij het besluitvormingsproces rondvreemdelingendetentie.

LINK: https://www.amnesty.nl/content/uploads/2018/02/AMN_18_08_Rapport-het-recht-op-vrijheid_DEF_web-1.pdf?x73404

TREFWOORDEN: Vreemdelingenbeleid

Vluchtelingen

Uitzetting

Gevangeniswezen

CODE: 321.18

TITEL: Geen cellen en handboeien! Het beginsel van minimale beperkingen in het regime van vreemdelingendetentie

UITGAVE: Amsterdam : Amnesty International - Afdeling Nederland, 2018

SAMENVATTING: In dit rapport wordt het regime van vreemdelingendetentie getoetst aan het beginsel van minimale beperkingen, zoals dat voortvloeit uit artikel 15 van de Grondwet en onder meer verwoord staat in de Penitentiaire beginselenwet (Pbw).

De hoofdvraag is: In hoeverre beantwoordt het huidige regime van vreemdelingenbewaring aan de mensenrechtenstandaarden, en wat kan eraan worden verbeterd? Voor dit rapport zijn bezoeken gebracht aan de detentiecentra Zeist, Rotterdam en Schiphol, en is gebruik gemaakt van informatie uit individuele dossiers, klachtenprocedures en vervolgonderzoeken van het Meldpunt Vreemdelingendetentie en Dokters van de Wereld. Ook zijn interviews gehouden met vreemdelingen met een detentieverleden. Daarnaast is gebruik gemaakt van informatie uit eerdere onderzoeken, jurisprudentie en artikelen in juridische vakbladen. Ook zijn er gesprekken gevoerd met beleidsmakers bij het ministerie van Justitie en Veiligheid, personeel van detentiecentra, advocaten, maatschappelijke organisaties zoals VluchtelingenWerk, het Meldpunt Vreemdelingendetentie van de Stichting LOS, INLIA en Defence for Children. Geconcludeerd wordt dat in Nederland voor vreemdelingendetentie dezelfde gevangenisgebouwen gebruikt worden als voor het strafrechtelijk detineren van mensen. Dit is in strijd met de artikel 16 van de Terugkeerrichtlijn en de aanbeveling van het CPT dat de gebouwen en het regime van vreemdelingendetentie niet prison-likemogen zijn. Dat het anders kan blijkt uit de Gesloten Gezinsvoorziening (GGV). Voor vreemdelingen die op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet (Vw) in afwachting van hun uitzetting in bewaring zijn genomen, geldt momenteel – net als voor strafrechtelijk gedetineerden – de Penitentiaire beginselenwet (Pbw). Het gevolg hiervan is dat vreemdelingen tijdens detentie onderworpen worden aan nagenoeg dezelfde strenge, sobere maatregelen en beperkingen als verdachten en veroordeelden van misdrijven, zoals opsluiting in een cel en geboeid vervoer.

LINK: https://www.amnesty.nl/content/uploads/2018/02/AMN_18_05_Rapport-Geen-cellen-en-handboeien_DEF_web.pdf?x73404

TREFWOORDEN: Vreemdelingenbeleid

Gevangeniswezen

Uitzetting

Vreemdelingen

Vluchtelingenbeleid

CODE: 321.18

TITEL: Detentie van asielzoekers: een onderzoek naar de toepassing van artikel 59b Vw

AUTEUR(S): Spek, W. van der

Flikweert, E.

Terlouw, A.

UITGAVE: Oisterwijk : Wolf Legal Publishers, 2018

SAMENVATTING: Onderzoek naar de bewaring van eerste aanvragers asiel in Nederland. De centrale vraag in dit onderzoek luidt: Hoe past de Nederlandse overheid bewaring op grond van artikel 59b Vw toe bij eerste aanvragers asiel en hoe functioneert het systeem van rechtsbescherming? Deze vraag is onderzocht door middel van 26 interviews met 27 betrokkenen: medewerkers van de vreemdelingenpolitie, Immigratie en Naturalisatiedienst, Dienst Terugkeer en Vertrek en Koninklijke Marechaussee advocaten en rechters; en medewerkers van belangenorganisaties. Ook zijn 74 dossiers van bewaringstrajecten geanalyseerd. Geconcludeerd wordt dat door de verschillende partijen in de afgelopen jaren veel is gedaan om toepassing van en rechtsbescherming bij vreemdelingenbewaring kwalitatief te verbeteren. Toch worden er nog structurele gebreken bestaan geconstateerd. Deze gebreken zijn niet zo zeer toe te schrijven aan een enkele partij, maar ontstaan juist doordat alle betrokken partijen stekelen laten vallen. De Nederlandse overheid past bewaring van eerste aanvragers asiel hoofdzakelijk toe, bij een vermoeden dat de asielaanvraag is bedoeld om uitzetting uit te stellen of te verijdelen. Het uiteindelijke doel van detentie is daarmee dat de asielzoeker beschikbaar blijft, zodat het uitzettingsproces na afronding van de asielprocedure kan worden voortgezet. Ambtenaren hebben vaak weinig ervaring met de regelingen beschouwen deze als complex. Zij beslissen of een lichter middel dan bewaring mogelijk is en genieten daarin grote discretie. Mede daarom beschrijven ambtenaren deze beslissing als een kwestie van gevoel. Het systeem van rechtsbescherming vertoont gebreken. Advocaten beschikken over te weinig ervaring met en kennis van de regeling. Rechters bewaken het ultimum remedium karakter van vreemdelingenbewaring onvoldoende. De rechtsbescherming vertoont structurele gebreken. Er is allereerst sprake van een sterk wisselende kwaliteit van rechtsbijstand door advocaten. In een meerderheid van de gevallen waarin een vreemdeling vraagt om aanwezigheid van de advocaat bij een gehoor, is geen advocaat aanwezig. Het ontbreekt sommige advocaten aan basale kennis van artikel 59b Vw. Rechters toetsen niet ambtshalve. Indien advocaten een relevante grond niet aandragen, kan de rechter er dus niks mee. Rechters bewaken onvoldoende dat vreemdelingenbewaring slechts als ultimum remedium wordt toegepast.

LINK: <http://www.wolfpublishers.com/index.php>

TREFWOORDEN: Vreemdelingen

Vluchtelingen

Asielprocedure

Gevangeniswezen

CODE: 162.18